

דידן נצח!

שיחה – י"ב טבת תשמ"ז

שבוע אחרי נצחוננו של הרבי בבית-המשפט בנושא הבעלות על ספריית קודמו,

הרבי מלמד הוראה מהביטוי בו השתמשו החסידים במשך המשפט:

אנו מוצאים הוראה בתורה הקשורה בענין זה; הוראה פשוטה עד כדי כך, שאין צורך להיות למדן גדול לשם כך, ויש צורך רק לפרש את הפירוש בפשטות של הסיפור המסופר ב"מדרש רבה", ואז יראו כיצד ניתן ללמוד מכך, ולהבטיח שלא תהיה ליצר-הרע הערמומי אפילו ההעזה להתחיל לדבר דבר-מה מעוות בענין זה, שכן "כבר מילתו אמורה" - ה"פסק" שניתן לו בעבר, כשהתרחש סיפור זה, כמסופר ב"מדרש רבה" לפרשת קדושים.

מהו אותו ענין שיש צורך להבטיח? מכיון שלכאור"א מישראל - מלבד מי ש"לבו חלל בקרבנו", או מי שהפכו ליצר טוב, ועבודתו היא "בכל לבבך, בשני יצריך" - הרי לכל השאר יש "שתי נפשות", כאמור בתניא; נפש אחת קשורה עם היצר הטוב, והנפש השניה קשורה עם היצר הרע.

ולכן יש להבטיח את נצחון היצר הטוב כל אימת שכשיתווכחו שני הרוחות שישנן באדם מישראל: היצר הטוב יאמר לו שעליו לציית לנשיא-דורנו, שעליו לציית לרמ"א ולציית לאמור בפרק "חלק" במסכת סנהדרין, שהם פסקי-דינים; אבל מיד מגיע - ועבודתו באמונה - הרוח השני, ומתחיל לבלבל, ומתחיל לחפש סברות והסברות, שלא לזמן זה היתה הכוונה, ולא על זמן זה מדובר, ולא למקום זה הכוונה, וענין פלוני נאמר רק "לפנים", וענין פלוני נאמר לאמיתתו וכו', וכל עניני "אמתלאות" - "אמת לא" - העלולות לעלות בדעתו של הרוח הנמצא ב"חלל השמאלי", והקשור עם היצר הרע.

על כך מסופר סיפור שכבר התרחש, והוא מסופר במדרש, ויקרא רבה" פרשת קדושים - וכל אחד יכול, אחרי השיחה, להוציא את המדרש ולעיין בכל הפרטים: מעשה באמורא, שבא אליו רוח - כך נאמר שם הלשון, "רוח" - ואמר לו שהוא "רוח טוב", והראיה - שהוא נמצא במקום פלוני ועל נהר פלוני, והבטיח במשך כל הזמן שבני ישראל יוכלו להשתמש בנהר זה ובמקום זה וכו', ולא יפגעו בהם ענינים בלתי-רצויים; עתה - אמר לו הרוח - קיבל ידיעה, שעומד לבוא למקום רוח שהוא היפך-הטוב, שרצונו לגרום צרות לכל המשתמשים בנהר זה ובמקום זה וכו', ורצונו לבוא עם מסייעיו ולתפוס את השליטה על נהר זה ועל מקום זה.

שאל אותו האמורא: מה רצונך ממני? ענה לו הרוח - כך נאמר ב"ויקרא רבה" פרשת קדושים - שילך לעירו שלו, יכנס שם את היהודים שלו, ויאמר להם שיהיו מוכנים לכך; וכשהרוח הטוב יראה שעומד להגיע הרוח הבלתי-טוב, שהוא לרעתו של ישראל - יאמר לו שיבוא לשם הוא עם כל היהודים שיהיו מוכנים לכך, מוכנים - כך אמר לו - עם כל מיני כלי הכאה, כלים המשמיעים קול הכאה, ויעמדו במקום שבו נמצא הרוח הטוב, ושאלו רוצה הרוח הבלתי-טוב להגיע, ויצעקו;

מה יצעקו? "דידן נצח"! מתי צריכים לצעוק "דידן נצח"? כדי לגרש את היצר הרע.

יש לדעת מלכתחילה, שהוא - היצר הרע - יודע שישנו יצר טוב, וממילא יודע הוא שישנה ההוראה שמוסר היצר הטוב, ואעפ"כ אינו נרתע מכך; ולולי אמירת "דידן נצח" - ובצעקה "דידן נצח" - אין יודעים אם היו מנצחים אותו.

אבל כאשר יאמרו "דידן נצח" כפי שצריכים לאומרו, כרצון נשיא דורנו - אזי יגרשו על-ידי כך את היצר הרע.

פרשת זיגש

ועד כדי כך - כפי שמסיים במדרש - שראו על-פני המים שנראתה טיפת דם, המורה על החיות והלהט של הרוח הרעה, ולאחר-מכן היתה מנוחה, המים נעשו נוחים יותר, והדבר היה לסימן ש"דידן נצח" גם במלחמה שבין הרוח הטוב ובין הרוח שאינו טוב, כמדובר לעיל.

בודאי אין צורך בנמשל, שכן הדבר מעצמו מובן.

ובפרט, כאמור, שאם יש צורך בהוראה - הוראה נהירה ובהירה בתורה - ישנה הוראה זו ב"מדרש רבה" זה, שבו מובא הלשון "דידן נצח", ובו מובא הענין שלגביו נוגע הדבר, ובו מובא שיהודי צריך להסתייע על-ידי יהודי אחר, שגם הוא יכריז "דידן נצח".

ומה פועלים באמצעות "דידן נצח"? - הבחינה בזה היא, כאשר רואים שהרוח הבלתי-טוב מגורש, עד- כדי כך שמתבטל דמו וחיותו, ואז ראה האמורא - כמסופר במדרש - ששליחותו התמלאה!

